

GUEORGUI KONSTANTINOV

Zlatka Timenova-Valtcheva
(tradução de búlgaro e nota biográfica)

Gueorgui Konstantinov é poeta e escritor búlgaro que publicou mais de trinta livros de poesia. Os seus poemas estão traduzidos em inglês, alemão, russo, japonês e hindu.

A poesia de Gueorgui Konstantinov oferece uma síntese das vivências individuais e da consciência social do sujeito lírico.

Escreve também livros para crianças. A sua obra Tufo, o pirata ruivo está publicada em alemão, francês, russo, ucraniano e polaco.

Gueorgui Konstantinov é presidente do Pen-clube búlgaro desde o ano 2000.

Os poemas que apresentamos foram traduzidos e lidos no âmbito do “Ateliê de tradução colectiva de poesia viva, 2008” que teve lugar na “Casa de Mateus” em Vila Real.

ДЪРВО И ПТИЦА

Две трептящи крила
върху тънкия връх на дървото.
Птицата сякаш лети,
а всъщност е кацнала там.
Несигурно място за отдих,
люлеещ се пристан,
но птицата чувства опора
в случайния танц.
Усеща под своите нокти
листата,
стеблото,
неспирния сок на земята,
дълбокия пулс на света...
Вълшебен миг, когато
птицата има корен,
а дървото –
крила.

ЖМИЧКА

Пак прелетно чувство
ме връща
в родния град...
Но безмълвен е
хълмът на моето детство.
Сякаш всички отново
играем на жмичка...
Аз жумя,
притиснал лице
в кората на тъмна черница.
И честно,
със звънко гласче,
преброявам до десет....
После търся
навсякъде
своите стари приятели...
А те, милите -
скрили се под земята.

A árvore e o pássaro

Duas asas agitam-se
no fino topo da árvore.
O pássaro parece voar,
mas está apenas pousado.
Lugar instável para descanso,
pequeno caís baloiçando.
Mas o pássaro sente-se seguro
no acaso da dança.
As suas garras adivinham
as folhas,
o tronco,
a interminável seiva da terra,
o pulso profundo do universo...
É um instante mágico:
o pássaro ganha raízes,
e a árvore -
asas.

Jogo das escondidas

De novo o impulso migratório
faz-me regressar
à cidade natal...
Mas está silenciosa
a colina da minha infância.
De novo, como se todos,
jogássemos às escondidas...
Fecho os olhos
e apoio o rosto
à casca da amoreira preta.
E, honestamente
com uma voz sonora de criança
conto até dez...
Depois procuro
por todos os lados
os velhos amigos...
Mas esses, os queridos,
tinham-se escondido
debaixo da terra...

КАК СЕ РАЖДА ДРАКОН

Началото е битка –
между падащия кръст
на птица
и свита като лък
змия...
Извечен спор
на силните криле
с безкрилото коварство
на земята.

Ненавистно воюват
двете божи твари.
Воюват страстно,
дълго,
безнадеждно...
Разменят удари и рани,
които плашат,
ала не убиват...

Накрая се прегръщат.
И се сливат.
Политат заедно
към синото небе...
Змия с криле.
И птица с неочаквано
коварство.
Така се ражда дракон.

ЦАР НА ВСЕЛЕНАТА

Птиче ято
се изсипа
от облачното небе
в пазвата на гората.
Стъмни се.
Забуча влажен вятър.
Блясна диаментена светкавица.
Крайпътните дървета
като царедворци със зелени перуки

Como nasce um dragão

O início é uma luta
entre a cruz da ave
em queda
e o arco da serpente
torcida...
É a discussão eterna
entre as asas fortes
e a perfídia sem-asas
da terra.
Lutam com ódio
as duas criaturas de Deus.
Lutam apaixonadamente,
longamente,
desesperadamente...
Trocam golpes e feridas
que assustam
mas não matam...
No fim abraçam-se
e fundem-se.
Unidas, levantam voo
pelo céu azul.
A serpente com asas.
A ave inesperadamente pérfida.
Assim nasce um dragão.

Rei do Universo

Um bando de aves
derramou do céu enevoados
nas entranhas da floresta.
Anoiteceu.
Começou a bramar
um vento húmido.
Cintilhou um relâmpago de diamantes.
As árvores à beira da estrada
pareciam cortesãos de perucas verdes,
inclinavam-se à minha frente

ми се поклониха
до земята...
Удивен
отупах прашната си дреха...
Дали се припознах в мен
или наистина
ме възприеха
за царя на вселената?

БОДИГАРД

Нямам нужда от бодигард.
Моята фирма
произвежда дребни миражи,
а банковата ми сметка
е издухано глухарче.
Никой не прави опит
да ме застреля.
Няма кой да ми сложи
отрова в кафето.
Пък и откъде пари за бодигард?
Трудно изхранвам
своето боди,
та камо ли да плащам
на някой гард.
Освен това – отдавна работя
против себе си.
Раните си нанасям сам.
Отровата сам си я сипвам
в чашата.
Хем по-евтино,
хем не губя доверие
в този
суперчестен
свят.

até ao solo.
Maravilhado,
sacudi o pó do casaco...
Será que me confundiram
com um outro
ou consideraram-me na verdade
o rei do universo?

Guarda-costas

Não preciso de guarda-costas.

A minha empresa
produz pequenas miragens
enquanto a minha conta
é apenas um pássaro depenado.

Ninguém tenta matar-me a tiro.
Não há quem ponha
veneno no meu café.
E além disso
como arranjar dinheiro para o guarda-costas?
Já é difícil sustentar as minhas costas
quanto mais ainda, pagar ao guarda.
Também há muito que
estou virado contra mim.
As minhas feridas, faço-as eu.
O veneno no meu copo,
deito eu.
Sai mais barato
e, para mais,
não perco confiança
neste mundo tão honesto.

ГОРЧИВА ШЕГА

Някога
обръщах очи
след всяка хубава жена.
Дже усещах
физическа болка
от нейното отдалечаване...
Отдавна ограмотих
своите чувства.
Вече знам,
че и най-хубавата жена
се състои
от коварна усмивка
плюс
90% вода...

(Е, казвам това,
но все още
не го вярвам...)

Piada amarga

Antigamente,
virando-me, seguia com o olhar
toda mulher bonita.
Sentia até
uma dor física
quando ela se afastava...
Há muito tempo que eduquei
os meus sentimentos.
Já sei que mesmo
a belíssima mulher
é composta
de um sorriso pérfido
mais 90% ...
de água.
(Bom...digo isto
mas, contudo,
sem acreditar.)